

บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

“อนาคตที่ AI ทำอะไรคุณไม่ได้”

ISBN 978-616-287-469-7

แปลจากหนังสือ: NORYOKU WO MIGAKU AI JIDAI NI

KATSUYAKUSURU JINZAI “3TSU NO NORYOKU”

ผู้เขียน/ผู้แปล ทาซากะ ฮิโรชิ/ปาวัน การสมใจ

บทวิจารณ์โดย ดร.กฤตยา นาคนประสิทธิ์

จำนวนหน้า 184 หน้า/ราคา 200 บาท

ศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ ดร.ทาซากะ ฮิโรชิ ปัจจุบันอายุ 71 ปี จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จากมหาวิทยาลัยโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เคยดำรงตำแหน่งเป็น กรรมการผู้จัดการสถาบันวิจัยแห่งญี่ปุ่น (The Japan Research Institute) มีประสบการณ์ทำงานร่วมเมื่อพัฒนาภาคธุรกิจกับองค์กรธุรกิจ 702 บริษัทเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี คุณทาซากะ ฮิโรชิ เป็นผู้ก่อตั้ง Think Tank SophiaBank ซึ่งเป็นองค์กรที่มีเครือข่ายทั่วโลก ทำหน้าที่คลังสมองเพื่อการพัฒนาประเทศญี่ปุ่น ทำงานนำเสนอข้อมูล วิสัยทัศน์ และแนวคิดของระบบสังคมยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งยังเป็นผู้ก่อตั้งสถาบันทาซากะ ซึ่งถือเป็นพื้นที่บ่มเพาะผู้นำที่สร้างความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยสถาบันแห่งนี้มีผู้บริหารและผู้นำในวงการต่าง ๆ มารวมตัวกัน 5,000 คน เขามักเป็นแถวหน้าในการทำงานให้กับองค์กรต่าง ๆ ในบทบาทฐานะที่เป็นนักคิด ผู้นำ นักคิด นักพูด และนักเขียน ถือได้ว่าคุณทาซากะ ฮิโรชิ เป็นผู้หนึ่งที่มีทักษะหลากหลายในการทำงาน ด้วยความมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั้งจากหน่วยงานในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศนี้เอง เขาจึงได้รับความไว้วางใจจากรัฐบาลญี่ปุ่นให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษคณะรัฐมนตรี

ปัจจุบันมีผลงานหนังสือของคุณทาซากะ ฮิโรชิ ถูกตีพิมพ์ในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศกว่า 80 เล่ม หนังสือ NORYOKU WO MIGAKU AI JIDAI NI KATSUYAKUSURU JINZAI “3TSU NO NORYOKU” ถูกจัดพิมพ์เป็นภาษาญี่ปุ่นเมื่อปี ค.ศ. 2019 และถูกแปลเป็นภาษาไทยโดยใช้ชื่อหนังสือว่า “อนาคตที่ AI

ทำอะไรคุณไม่ได้” โดยสำนักพิมพ์วีเลิร์น ในเครือบริษัท วีเลิร์น จำกัด เมื่อปี ค.ศ.2021 โดยบริษัท วีเลิร์น จำกัด ได้รับลิขสิทธิ์ในการแปลภาษาไทยมาจากบริษัท Nippon Jitsugyo Publishing จำกัด ผู้แปลคือ คุณปาวัน การสมใจ นับเป็นผลงานการแปลหนังสือภาษาญี่ปุ่นลำดับที่ 5 ของผู้แปล หนังสือแปลฉบับภาษาไทยถูกจัดจำหน่ายโดยบริษัท อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์ จำกัด และวางจำหน่ายตามร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

“อนาคตที่ AI ทำอะไรคุณไม่ได้” เป็นหนังสือที่คุณทาซากะ ฮิโรชิ เขียนอุทิศให้กับพ่อแม่ที่เสียชีวิต ด้วยยังระลึกจดจำคำพูดของพ่อแม่ที่ชอบพูดไว้ว่า “มนุษย์นั้นต้องเรียนรู้ชีวิต” ทำให้คุณทาซากะ ฮิโรชิ เกิดกำลังใจมุ่งมั่นที่จะก้าวเดินต่อไป โดยมีคำพูดของพ่อแม่เป็นพลังยึดเหนี่ยวใจที่คอยประคับประคองและหล่อเลี้ยงให้เขาไม่หยุดเติบโต แนวคิดของหนังสือจึงถ่ายทอดสู่ผู้อ่านรุ่นต่อมา เสมือนหนึ่งทำหน้าที่ประคับประคองและหล่อเลี้ยงให้แรงงานในยุค AI ไม่หยุดพัฒนาทักษะในการทำงานของตนเอง โดยเริ่มพัฒนาทักษะสำหรับการทำงานในยุค AI อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ตอนนี้ เพราะใคร ๆ ก็รู้ว่าการใช้ AI แทนดีกว่าการใช้มนุษย์เป็นไหน ๆ และเราไม่อาจคาดเดาได้จากองค์กรธุรกิจในระบบทุนนิยมแบบปัจจุบันให้เป็นฝ่ายแบกรับต้นทุนเพื่อฝึกอบรมให้เรากลายเป็นคนที่จะไม่ตกงานในยุค AI เพราะถึงอย่างไรก็ตามระบบทุนนิยมยังคงมีความต้องการที่จะนำ AI มาใช้งานเพื่อสร้างกำไรสูงสุดอยู่ดี ไม่ว่าต้องปลดพนักงานที่เป็นมนุษย์ทั้งหมดออกจากบริษัทก็ตาม หากในอนาคตมี AI ทำงานแทนมนุษย์ว่างจำหน่ายในตลาดด้วยราคาสวมเหตุผลผลเกิดขึ้นเมื่อไรแน่นอนว่าการตกงานหมู่

เพราะ AI จะเกิดขึ้นตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เรื่องนี้เราต้องยอมรับความจริงเพื่อเตรียมตัวไว้ก่อนล่วงหน้า ในท้องตลาดมีหนังสือจำนวนมากมาที่เขียนขึ้นเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะผู้นำ ทักษะการขาย ทักษะการพูด ทักษะการนำเสนอ ทักษะด้านการใช้งานไอที ฯลฯ ซึ่งเป็นทักษะในการทำงานที่เป็นต้องการในยุคศตวรรษที่ 20 และยุคต้นศตวรรษที่ 21 ที่ยังไม่ได้เข้าสู่ยุค AI ทำงานแทนแรงงานมนุษย์ ความแตกต่างของหนังสือเล่มนี้คือคุณหาชะกะ อิโรชิ ได้กล่าวถึงทักษะใดบ้างที่จำเป็นต้องเร่งพัฒนาทักษะไว้ติดตัวเพื่อเข้าสู่ยุค AI ซึ่งเป็นทักษะพิเศษเฉพาะแตกต่างไปจากทักษะการทำงานในอดีตและปัจจุบันอย่างมาก การพัฒนาตนเองด้วยการสร้างทักษะที่ยุค AI ต้องการ คือ ทางรอดทางเดียวเท่านั้นที่จะสามารถหลีกเลี่ยงการตกงานในอนาคตได้ ถ้าเรารู้จักเพียงทักษะอย่างเดียวก็นั่นว่าเราจะทำให้ทักษะนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร การรู้เรื่องทักษะเพียงอย่างเดียวไม่สามารถช่วยเราลดความเสี่ยงที่จะตกงานในอนาคตได้ ดังนั้นเราจึงต้องการขอแนะนำว่าเราต้องทำอะไรถึงจะมีทักษะเหล่านี้ด้วยซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมแนวทางในการสร้างทักษะแต่ละทักษะอย่างละเอียดลออ ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องได้เป็นอย่างดี ซึ่งตรงกับเจตนารมณ์ของหนังสือที่จะบอกเราว่าอย่าหยุดเติบโตในการเรียนรู้

หนังสือ “อนาคตที่ AI ทำอะไรคุณไม่ได้” ให้ข้อมูลอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับ 3 ทักษะที่คุณต้องมีไว้...ก่อนที่ AI จะครองเมืองประกอบไปด้วย 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 ยุคที่อาชีพใช้ความรู้จะหายไปเกินครึ่ง บทที่ 2 สังคมที่ไร้ค่ากับวุฒิการศึกษาที่กำลังล่มสลาย บทที่ 3 ทักษะวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการในยุค AI คืออะไร บทที่ 4 ทักษะการสื่อสารสำหรับยุค AI เป็นอย่างไร และบทที่ 5 ทักษะองค์กรสำหรับยุค AI

คุณหาชะกะ อิโรชิ มีความเห็นเป็นที่น่าสนใจอย่างมากเกี่ยวกับเหตุผลว่า ทำไมถึงต้องพัฒนาทักษะเอาไว้ตั้งแต่ตอนนี้

เหตุผลข้อที่ 1 คือทักษะแบบเดิมจะกลายเป็นสิ่งที่ตกยุคตัวอย่างรวดเร็ว ทักษะที่ได้จากการฝึกฝนในวัยหนุ่มสาวจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่ทันสมัยและไร้ประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว เราไม่สามารถใช้ทักษะนั้นหากินได้ตลอดชีวิต ยิ่งการมาถึงของยุคที่มนุษย์อายุยืนถึง 100 ปี ชีวิตวัยชราจะต้องมีการเปลี่ยนงานนับครั้งไม่ถ้วน การฝึกฝนพัฒนาทักษะจึงเป็นเรื่องที่ต้องทำตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่อง

เหตุผลข้อที่ 2 คือวุฒิการศึกษาจะไม่มีค่าสำคัญอีกต่อไป ในยุคสังคมอุตสาหกรรมในศตวรรษที่ 20 ระบบการศึกษาของประเทศญี่ปุ่นสามารถผลิตคนเรียนเก่งที่ทำงานเก่งได้ ยุคนั้นถือเป็นยุคที่วุฒิการศึกษามีค่าเทียบเท่ากับความสามารถในการทำงาน ซึ่งแตกต่างไปจากยุคต้นศตวรรษที่ 21 สำหรับสังคมความรู้ระดับสูงนั้น วุฒิการศึกษาสูงไม่ได้เป็นเครื่องันตีถึงความสามารถในการทำงานอีกต่อไป เพราะคนที่ต้องการในสังคมความรู้ระดับสูงต้องมีทักษะอื่นๆ นอกเหนือจากความรู้ที่ได้จากห้องเรียน ยกตัวอย่างเช่น ทักษะด้านนวัตกรรม ทักษะในการสร้างเครือข่าย ทักษะความเป็นผู้นำ แต่ระบบการศึกษาของญี่ปุ่นในปัจจุบันก็เหมือนกับระบบการศึกษาของประเทศไทย และประเทศอื่น ๆ ที่ไม่สามารถสร้างบุคลากรที่เป็นที่ต้องการของสังคมความรู้ระดับสูงได้ คนทำงานเก่งของสังคมความรู้ระดับสูง ต้องไม่พอใจอยู่กับแค่วุฒิการศึกษาหรือความเป็นคนเรียนเก่ง แต่ต้องพยายามพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานอยู่เสมออยู่จึงจะประสบความสำเร็จ

เหตุผลข้อที่ 3 คือ การมาถึงของ AI ข้อนี้ถือเป็นเหตุผลข้อที่สำคัญที่สุด เพราะไม่ข้ามมนุษย์จะถูก AI แย่งงาน เราจึงต้องพยายามพัฒนาทักษะที่ไม่อาจใช้ AI มาทำแทนได้ติดตัวไว้ตั้งแต่ตอนนี้ ซึ่งทั้งหมดเป็นเหตุผลว่าทำไมการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ จึงเป็นสิ่งที่ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา สังคมญี่ปุ่นถือว่าได้ข้ามผ่านสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร (information society) และสังคมความรู้ (knowledge society) ในยุคต้นศตวรรษที่ 21 มาแล้ว ปัจจุบันสังคมญี่ปุ่นกำลังอยู่ในยุคสังคมความรู้ระดับสูงเมื่อเทียบกับสังคมไทยที่กำลังตามหลังสังคมญี่ปุ่นมา สำหรับประเทศไทยนั้นยังอยู่ในยุคข้อมูลข่าวสารและสังคมความรู้ ดังนั้นถ้ายุค AI มาถึงและมาแย่งงาน แรงงานคนไทยจะเสียเปรียบกว่าแรงงานคนญี่ปุ่นอย่างมาก เพราะเราขาดทักษะกว่าคนญี่ปุ่น วิฤตการณ์การตกงานหมู่ของไทยอาจจะเลวร้ายรุนแรงกว่าประเทศอื่น ๆ ซึ่งจะเกิดผลกระทบปัญหาเศรษฐกิจตามมาอย่างแน่นอน ข้อมูลที่ได้จากหนังสือเล่มนี้จึงนับว่ามีคุณค่าอย่างมาก ซึ่งมีประโยชน์และความสำคัญต่อสังคมไทยที่จะเรียนรู้ผ่านสังคมญี่ปุ่นที่จะใช้ปรับตัวชีวิตการทำงานในอนาคต

ในตลาดแรงงานญี่ปุ่นซึ่งอยู่ในยุคสังคมความรู้ระดับสูง ยุคนี้ต้องการ 5 ทักษะที่สำคัญ ได้แก่ ทักษะที่ 1 ทักษะพื้นฐาน ทักษะที่ 2 ทักษะวิชาการ ทักษะที่ 3 ทักษะวิชาชีพ ทักษะที่ 4 ทักษะการสื่อสาร และทักษะที่ 5 ทักษะองค์กร

ทักษะพื้นฐานในการทำงานสำหรับยุคสังคมความรู้ระดับสูง ได้แก่ การจดจำ การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างต่อเนื่อง ความมุ่งมั่น ทุ่มเท ความทรหดทางปัญญา สำหรับทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล และทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ถูกจัดเป็นทักษะวิชาการ คนที่มีทักษะวิชาการมักถูกมองว่า เรียนเก่ง มีผลการเรียนดี เรียนจบจากมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ ทักษะวิชาการเกิดจากการเรียนรู้ความรู้ในหนังสือ ปัจจุบัน AI มีเทคโนโลยีที่เรียกว่าการเรียนรู้เชิงลึก (deep learning) และใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (big data) AI จะพัฒนาถึงขั้นที่สามารถทำงานแทนมนุษย์ที่ทำงานอาศัยทักษะพื้นฐานและทักษะวิชาการได้ แถมยังทำงานได้ดีกว่า ดังนั้นคนที่มีแค่ 2 ทักษะดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นสาขาอาชีพใดก็ตามจึงเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ถูก AI แย่งงานในอนาคต เช่น แพทย์ วิศวกร นักกฎหมาย เลขาณูการ ช่างซ่อม งานประเมินบุคลากร การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การวางนโยบาย การจัดสรรงบประมาณขององค์กรและหน่วยงานราชการ ฯลฯ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น คุณหาซากะ ฮิโรชิ จึงให้ความสำคัญกับอีก 3 ทักษะ โดยมองว่าเป็น**ทักษะที่ต้องการในยุค AI คือ ทักษะวิชาชีพ ทักษะการสื่อสาร และทักษะองค์กร** ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยให้เราสามารถทำงานเก่ง **สื่อสารเก่งและเก่งคน**

คนที่ทำงานเก่ง จะมีทักษะต่าง ๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการวางแผน ทักษะในที่ประชุม ทักษะการนำเสนอ ทักษะการขาย ทักษะการเจรจา ฯลฯ การที่เราจะทำงานเก่งนั้นในสังคมยุคความรู้ระดับสูงนั้นไม่สามารถเรียนรู้ได้จากหนังสือ จำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้จากประสบการณ์ ซึ่งความรู้จากประสบการณ์ของทักษะวิชาชีพนี้ถือเป็นภูมิปัญญา (wisdom) ที่ต้องซึมซับจากประสบการณ์การทำงานในอาชีพ ซึ่งแตกต่างจาก knowledge ซึ่งเป็นความรู้ที่ได้จากหนังสือทักษะวิชาการ กล่าวได้ว่าคนที่ทำงานเก่งในยุค AI จำเป็นต้องมีทักษะวิชาชีพ

ในอนาคตจำเป็นที่แรงงานต้องมีทักษะการสื่อสาร แต่พิเศษกว่านั้น ไม่ใช่แค่เรื่องทักษะเกี่ยวกับการพูดหรือการใช้ถ้อยคำ แต่ยังรวมถึงการเข้าใจผู้อื่น และสามารถทำให้คนอื่นเข้าใจ สิ่งที่เราต้องการสื่อสารได้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นทักษะเรื่องอารมณ์

ความรู้สึก และโมติริจิต ทำให้กว่า 80% ของทักษะการสื่อสารไม่ใช่เรื่องการพูดหรือการใช้ถ้อยคำ แต่เป็นการใช้ภาษากาย ได้แก่ การแสดงออกทางสีหน้า การสบตา หรือกิริยามารยาทจากการมีอารมณ์ร่วมกัน คนที่สื่อสารเก่งจึงไม่จำเป็นต้องเป็นคนพูดเก่งเสมอไป ที่สำคัญการมีอารมณ์ร่วมกับคนอื่นสำคัญกว่าการที่คนอื่นมามีอารมณ์ร่วมกับเรา กล่าวคือ เราต้องไม่พยายามยัดเยียดความคิดหรืออารมณ์ความรู้สึกตัวเองให้คนอื่น ไม่พยายามทำให้เขาทำในสิ่งที่เราต้องการ แต่เป็นการพยายามเข้าใจคนอื่นว่าคิดหรือรู้สึกอย่างไร และเราสามารถจะทำอะไรเพื่อเขาได้บ้างอันนี้ถือเป็นอารมณ์ร่วมที่แท้จริง ตัวอย่างเช่น หากเป็นพนักงานขายแล้วมีลูกค้ามาขอให้ช่วยแก้ปัญหาให้ การรู้สึกมีอารมณ์ร่วมขึ้นมาว่า “ลูกค้ากำลังกลุ้มใจเรื่องนี้อยู่แน่หว่า เราจะช่วยอะไรลูกค้าได้บ้างนะ” หากเป็นหัวหน้าหรือผู้จัดการ เวลาลูกน้องมีปัญหา มีอารมณ์ร่วมรู้สึกขึ้นมาว่า “เมื่อก่อนเราก็เคยเจออะไรแบบนี้เหมือนกันคงกำลังรู้สึกแย่น่าดู จะช่วยยังไงดีนะ” トラบดีที่ยังไม่เคยผ่านประสบการณ์ความลำบาก ความขมขื่น ความโศกเศร้าเสียใจทั้งในชีวิตการทำงาน และชีวิตส่วนตัวมากมายด้วยตัวเอง เราจะไม่สามารถเข้าใจเขา มาใส่ใจเขาได้อย่างลึกซึ้งจนถึงขั้นมีอารมณ์ร่วมได้ เพราะหัวหน้าไม่เคยลำบากจะมาเข้าใจความลำบากของลูกน้องได้อย่างไร และไม่ว่าเทคโนโลยี AI จะล้ำสมัยแค่ไหน การสัมผัสทั้งความสุข และความทุกข์ก็เป็นเรื่องของมนุษย์ที่มีเลือดเนื้อเท่านั้นถึงจะทำได้

ทักษะสุดท้ายที่จะกล่าวคือ ทักษะในการนำทีมหรือองค์กร ทักษะการบริหารจัดการ กับทักษะความเป็นผู้นำ ในสังคมยุคก่อนทักษะนี้เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอำนาจ ที่มาจากตำแหน่งหรือการได้รับมอบหมายมาอีกที แต่ในสังคมความรู้ระดับสูง ทักษะในการนำทีมหรือองค์กรนี้เป็นเรื่องของความมีมนุษยสัมพันธ์กับการเป็นคนเก่งคน โดยสามารถกระตุ้นให้คนอื่นร่วมมือกันทำงานไปสู่เป้าหมายร่วมกันได้ ทักษะในลักษณะนี้ เรียกว่าทักษะองค์กร

ทักษะ 3 ด้าน ที่กล่าวมาข้างต้น มีประเด็นที่ควรใส่ใจเป็นพิเศษเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะในแต่ละด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาด้านทักษะวิชาชีพ เป็นเรื่องของการสั่งสมภูมิปัญญากับการส่งต่อภูมิปัญญา ซึ่ง AI สามารถพัฒนาถ่ายทอดส่งต่อความรู้จากหนังสือได้ แต่ AI ยังมีขีดจำกัดในการส่งต่อภูมิปัญญาที่เป็นความรู้จากประสบการณ์ 2) การพัฒนาด้านทักษะการสื่อสาร

เป็นเรื่องของภาษากายกับการมีอารมณ์ร่วม ซึ่ง AI ยังไม่สามารถมีอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกับมนุษย์ได้ 3) การพัฒนาด้านทักษะองค์กร เป็นเรื่องของการบริหารจัดการกับทักษะความเป็นผู้นำ ซึ่ง AI ยังไม่สามารถทำให้ลูกน้องเชื่อมั่นและนิยมชมชอบอยากทำงานและเติบโตไปกับ AI ได้ เพราะสาเหตุปัญหาของลูกน้องส่วนใหญ่มาจากปัญหาทางจิตใจไม่ใช่ปัญหาทางเทคนิคในการทำงาน อาจกล่าวได้ว่า AI ไม่อาจทำงานบางอย่างแทนที่คนได้ทั้งหมดดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นความเป็นไปได้ของเป็นคนที่ AI ทำงานแทนไม่ได้

แม้โลกกำลังเข้าสู่ความเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและรวดเร็วแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน แต่มีสิ่งที่จะสามารถช่วยเราไว้ได้ ก็คือการตระหนักถึงวิกฤติในเวลาที่ควรตระหนัก เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรมองว่ายุค AI เป็นยุคอนาคตที่น่าหวาดหวั่นทำให้มนุษย์เป็นสิ่งไร้ประโยชน์ แต่ควรมองให้เห็นแง่ดีด้วยว่าเป็นยุคที่ช่วยปลดปล่อยมนุษย์จากการทำงานที่ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะความสามารถระดับสูง ซึ่งเป็นยุคที่เปิดโอกาสให้มนุษย์ได้พัฒนาศักยภาพตัวเองอย่างเต็มที่ เราควรรีบฝึกฝน 3 ทักษะที่ยุค AI ต้องการดังกล่าวเอาไว้ติดตัวตั้งแต่ตอนนี้ โดยต้องไม่ลืมว่าวิกฤติมาพร้อมกับโอกาสเสมอ

ดังนั้นวิกฤติการณ์ AI คือโอกาสทองในการพัฒนาตนเอง ควรคว้าโอกาสทองนั้นมาให้ได้ด้วยการนำคำแนะนำต่าง ๆ จากหนังสือ “อนาคตที่ AI ทำอะไรคุณไม่ได้” ไปใช้ประโยชน์

ข้อคิดก่อนจาก...ของหนังสือ อนาคตที่ AI ทำอะไรคุณไม่ได้

“โลกกำลังพาคุณไปเจอกับคู่แข่งที่น่ากลัวที่สุด นั่นคือ AI

ถ้าคุณยังไม่คิดจะเปลี่ยน...

ความสามารถที่คุณมีก็จะไร้ความหมาย

และโลกจะหมุนต่อไปโดยไม่จำเป็นต้องมีคุณ

ทางเดียวคือ คุณต้องเอาชนะ

ด้วยการสร้างทักษะที่ AI จะไม่มีวันมาทำอะไรคุณได้อีกเลย”

ศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ ดร.ทาชากะ อิโรชิ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาทักษะการทำงานในศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

ทาชากะ อิโรชิ. (2564). อนาคตที่ AI ทำอะไรคุณไม่ได้. แปล

จาก *NORYOKU WO MIGAKU AI JIDAI NI KATSUYAKUSURU JINZAI “3TSU NO NORYOKU”*.

แปลโดย ปาวาน การสมใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วีเลิร์น